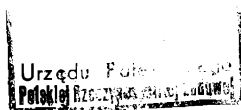

4
6 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

CA40, 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

№ 1181.

Kl. 28 a 13.

Carl Graf,

Köln-Rodenkirchen (Niemcy).

Sposób wyrobu surogatu garbnika.

Zgłoszono 13 stycznia 1921 r.

Udzielono: 6 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 27 maja 1916 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest sposób wyrobu surogatu garbnika, nadającego się do fabrykacji skóry. Garbnik ten stosuje się w fabrykacji jako taki, lub też w mieszaniu z używanymi dotychczas roślinnymi ekstraktami garbarskimi, bez zmiany dotychczasowego sposobu pracy.

Znanem jest zastosowanie smoły wszelkiego rodzaju do garbowania, stosując ją, jako taką w połączeniu z solą kuchenną (patent niemiecki № 99341), lub też jako mieszanie smoły z terpentyną i innymi środkami rozcieńczającymi lub rozpuszczającymi (pat. niemiecki № 135844)

Według nowego sposobu nie używa się smoły, jako takiej, lecz otrzymuje się wyciąg smoły przez traktowanie

wodnymi roztworami soli, szczególnie roztworem siarczynu sodowego. W roztworze tym rozpuszczają się materje mające wartość dla garbowania, podczas gdy fenole smoły, które jeszcze zawierają rosoły garbarskie otrzymywane według poprzednich patentów, nie są rozpuszczane. Duża zawartość fenoli nadaje rosołowi garbarskiemu szkodliwe własności barwienia skóry zbyt ciemno.

Nie można było przewidzieć, że fenole te nie rozpuszczają się w ługu siarczynu sodowego, chociaż roztwór siarczynu sodowego reaguje zasadowo, a w zasadach fenole są rozpuszczalne.

Roztwór części składowych smoły w roztworze siarczynu sodowego może

być bezpośrednio użyty do garbowania; można jednak polepszyć płyn garbujący przez dodanie ałunu lub innych podobnie działających soli kwaśnych, jak siarczan glinu, ałun chromowy i t. p. oraz przez dodanie siarczanu miedziowego lub podobnie działających soli metali ciężkich.

Możliwym jest także dodawanie do smoły tych materiałów, jak siarczan glinu i miedzi przed jej przerobieniem; w ten sposób otrzymuje się także roztwór, który w razie potrzeby może być również użyty do garbowania skóry. Rezultat jest jednakowoż znacznie mniej zadowalający, niż w tym wypadku, gdy te ciała zostaną dodane dopiero po przeróbce smoły. Można także przeprowadzić działanie garbujące jedynie tylko przez jeden z przytoczonych siarczanów. Jednak przy użyciu tylko siarczanu miedziowego działanie garbujące jest znacznie słabsze i skóra jest mniej pełna, niż przy użyciu siarczanu glinowego lub jednego z siarczanów lub ałunów. Przez dodanie siarczanów glinu i innych—przeciwnie poprawia się płyn w ten sposób, że daje rezultaty podobne do działania garbników roślinnych. Jeżeli znów wyrzucić siarczan miedziowy, wtedy skóra otrzymuje ciemno-brunatne zabarwienie, które nie jest pożądane.

Postępowanie może być wykonane na drodze mokrej lub przy podwyższonej temperaturze. Przez podwyższenie temperatury proces się przyspiesza.

Naprzykład rozpuszcza się w 100 cz. wagowych wody 20 do 30 cz. wagowych siarczynu sodowego lub innej podobnie działającej soli. Do tego roztworu dodaje się 50 cz. wagowych smoły, na przykład smoły bukowej i przerabia mieszaninę przez dłuższy czas mieszając. Wtedy dodaje się przy ciągłym mieszanii 8-10 części wagowych siarczanu glinu lub 6-7 części wagowych ałunu, zatrzymuje mieszałkę, dodaje $\frac{1}{2}$ do 1 części wagowej siarczanu miedzi i znów miesza. Płyn otrzymany w ten sposób, oddziela się od resztek smoły i może być zaraz użyty do garbowania lub też może być zagęszczony przez wyparowanie.

Zamiast smoły drzewnej można również stosować surowy kwas drzewny jako produkt wyjściowy.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu surogatu garbnika, tem znamieny, że ługuje się smołę roślinną wodnym roztworem soli kwasu siarkawego.

Carl Graf.

Zastępca: Cz. Raczynski,
rzecznik patentowy.